

A Fővárosi Ítéltábla dr. Baros Attila Zoltánügyvéd (.....) által képviselt felperesnek dr. Elek Józsefügyvéd (.....) által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2018. január 17-én kelt 3.G.40.392/2013/69. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperest és alperes alapította 2004. december 8. napján. 3.000.000 forint készpénzzel, mint pénzbeli hozzájárulással szolgáltatva felperes törzstőkéjét, míg alperes nem vagyoni hozzájárulása a Magyar Szabadalmi Hivatalnál lajstrom szám alatt nyilvántartott, 2001. október 30. napján bejelentett komfort füldegő elnevezésű használati mintaoltalom (a továbbiakban: apport) volt. Az alapító tagok az apport értékét - könyvvizsgáló, szakértő bevonása nélkül - 3.000.000 forintban fogadták el.

2004. december 8. napján az alperes által szolgáltatott apport forgalmi értéke 3.000.000 forint volt, ekkor a használati mintaoltalom oltalmi idejéből még 7 év volt hátra.

2004. december 27. napján felperest a cégnyilvántartásba bejegyezték, képviselőre önálló cégjegyzési joggal alperes és volt jogosult.

Felperes az alperes által szolgáltatott apport felhasználásával megkezdte a komfort füldegők gyártását. Ennek érdekében 2005. január 19. napján gyártási szerződést kötött az Bt.-vel. Az Bt. vállalta, hogy felperes részére a füldegő gyártásához szükséges fröccsöntő szerszámot elkészíti, amelyek 4 különböző méretű füldegő pár sorozatgyártására voltak alkalmasak. A fröccsöntő szerszám vételára 780.000 forint + áfa volt. Az Bt. a fröccsöntő szerszámot legyártotta, minta termékeket, azaz füldegőket is készített. Majd felperes az Bt.-vel újabb megállapodást kötött további 4500 darab füldegő legyártására is, melyeket az Bt. legyártott. Felperes megkezdte a füldegők értékesítését. Azokat egyes magánszemélyek részére alkalmanként 1.920 forint, illetve 2.000 forintért, más alkalmakkor pedig 2.250 forintért adta el. 2005. évben a Bt. 10.000 pár füldegőt vásárolt meg a felperestől, amelyért bruttó 90.000 forint előleget fizetett felperesnek. Ezen túlmenően a felperes más cégeknek, így a Kft.-nek, a Kft.-nek, a ... Kft.-nek, a Bt.-nek, a ... Kft.-nek, a Kft.-nek, valamint a Szaküzletnek is értékesített füldegőket. A füldegők nettó egységára 1.400 forint és 1.800 forint között mozgott.

Felperes ebben az időszakban alacsony költségekkel működött, mivel a székhely használatát szívésségi alapon, bérleti díj fizetése nélkül tudta megoldani és marketing költsége sem merült fel. A füldegók és a fröccsöntő szerszám gyártási költségei, alperes és bérköltsége, valamint a könyvelés díja, továbbá a honlap fenntartásáért fizetett díj jelentkezett havi rendszerességgel.

Alperes 2003. december 23. napján védőfüldugó és akusztikus füldegó megnevezéssel formatervezési mintaoltalmi bejelentést tett. A Magyar Szabadalmi Hivatal a formatervezési mintaoltalmat lajstrom szám alatt a védőfüldugóra 2005. május 2. napján, lajstrom szám alatt az akusztikus füldegóra 2005. június 1. napján adta meg.

.... 2006. január 8-án a fröccsöntő szerszámot, a vákuumformázott betétéhez tartozó szerszámokat, a felirat kliséjét, fóliát és szigorú számadási nyomtatványokat (számla-, szállítólevél, nyugta), a bélyegzőt, a bankkártyát is átvette az alperestől. Rövid idő elteltével azonban az alperes és között a viszony megromlott, ezért az ügyvezetők közötti nézetkülönbségek okán felperes a komfort füldegók értékesítésével felhagyott.

.... 2006. augusztus 31. napján a felperesben meglévő 3.000.000 forint névértékű üzletrészét 3.500.000 forint vételárért eladta.

A felperes 2007. január 10. napján 840.000 forintért eladta az alperes által apportált 2352 lajstrom számú komfort füldegó megnevezésű használati mintaoltalmat az Bt.-nek, majd felperes képviselőjében akkori ügyvezető a komfort füldegók gyártásához szükséges fröccsöntő szerszámot is eladta az ... Bt.-nek.

A felperes 2009. január 16-án előterjesztett keresetében a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (Gt.) 12. § (4) bekezdése alapján az alperest 2.000.000 forint tőke és ezen összeg 2004. december 8-tól megfizetésig járó törvényes késedelmi kamata, továbbá perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Arra hivatkozott, hogy az alperes az általa szolgáltatott apport értékét a megalapításakor a valóságosnál magasabb összegben, 3.000.000 forintban határozta meg annak ellenére, hogy a valós forgalmi érték legfeljebb 1.000.000 forint lehetett. Az ezzel okozott kárt az alperes köteles megtéríteni. Keresetéhez magánszakértői véleményt csatolt, majd szakértői bizonyítást indítványozott az alperes által rendelkezésre bocsátott apport szolgáltatáskori forgalmi értékének meghatározására.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az apport értéke a rendelkezésre bocsátáskor nem haladta meg a társasági szerződésben megjelölt értéket, melyet tag és ügyvezető is elfogadott. Az apportálást követő eseményeknek a szolgáltatáskori értékre értékcsökkentő hatása nem lehet, de az apport utólagos elértéktelenedéséhez ... a saját magatartásával is jelentős mértékben hozzájárult. Hangsúlyozta, hogy az apportként szolgáltatott mintaoltalmat meg kell különböztetni az annak felhasználásával létrehozott, majd forgalmazott terméktől, a füldegótól.

Az elsőfokú bíróság a kirendelt villamosmérnök, szabadalmi ügyvivő, igazságügyi iparjogvédelmi szakértő közreműködésével lefolytatott szakértői bizonyítást követően a 2012. október 17-én kelt 3.G.40.007/2010/57. számú ítéletével a keresetet elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2013. november 7-én kelt 14.Gf.40.073/2013/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A végzés indokolása szerint az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértéssel értékelte a szakvéleményt.

Meghagyta az elsőfokú bíróságnak, hogy a szakértőt szakvéleménye írásbeli kiegészítésére hívja fel akként, hogy a perbeli használati mintára irányadó tízéves oltalmi időre figyelemmel, a 2001. október 30-i bejelentéssel kezdődő védelmi időszakból az apportáláskor még hátralévő időtartam számbavételével határozza meg az apport értékét. Rögzítette, hogy a ténylegesen még hátralévő oltalmi időszak alatt elérhető - becsléssel meghatározandó - jövedelem adatának figyelembevételével határozható meg a szellemi alkotás szolgáltatáskori értéke.

A megismételt eljárásban, miután igazságügyi szakértőtől a perbeli nyilatkozatai alapján nem volt elvárható a szakvéleménye kiegészítése, az elsőfokú bíróság a felperes indítványára új szakértőt rendelt ki adó- és járulék, könyvszakértő igazságügyi szakértő személyében. A szakértő feladatává tette a lajstromszámú „komfort füldegő” megjelölésű használati mintaoltalom 2004. december 8-án fennállt forgalmi értékének meghatározását, annak megállapításával, hogy a és lajstrom számú formatervezési minta oltalmak befolyásolták-e az apport forgalmi értékét, volt-e jelentősége annak, hogy az apport európai formatervezési mintaoltalommal nem rendelkezett (19. számú végzés), majd a szakértőt szakvéleménye kiegészítésére hívta fel akként, hogy a forgalmi érték meghatározása során hagyja figyelmen kívül, hogy a használati mintaoltalom birtokában legyártott termékek CE minősítéssel rendelkeztek-e, vegye figyelembe a felek forgalmazással felmerülő költségek tekintetében tett nyilatkozatait úgy, hogy felmerülés hiányában a bevizsgálási költségekre, feltételezés folytán a reklámköltségekre, és szívettségi használat miatt a székhelyhasználattal kapcsolatos költségekre ne legyen figyelemmel. Meghagyta a szakértőnek, hogy a legyártott termékekből értékesíthető mennyiséget a gyártásra kötött megállapodás, a gyártáshoz használt szerszámok sajátosságai figyelembevételével és a rendelkezésre álló értékesítési adatok figyelembevételével határozza meg, utalva az Országos Egészségpénztártól beszerzett összehasonlító adatokból esetleg nyerhető adatokra is, amelyeket a feltehető forgalom becsléséhez a szakértő esetlegesen felhasznált.

.... igazságügyi szakértő a szakvéleményét 2015. június 19-én terjesztette elő, majd azt több alkalommal (2015. december 9-én, 2016. augusztus 31-én, 2017. február 21-én, 2017. szeptember 19-én (61. számú irat) kiegészítette, 66. sorszám alatt a becsatolni elmulasztott számítást is előterjesztette.

Míg az eredeti szakvéleményében abból kiindulva, hogy a füldegő Magyarországon forgalmazhatatlan, értékkel nem rendelkezik, az apportált szabadalom engedélyeztetések hiánya miatt forgalomképtelen termék, az apportot értékelhetetlennek, illetőleg nulla forgalmi értékűnek minősítette (22. számú szakvélemény és 48. számú kiegészítése), addig a felperes könyvelési anyagának részét képező számlatömbök vizsgálatát, egyéb okirati bizonyítékok felek általi csatolását, a felek perbeli nyilatkozatai és az elsőfokú bíróság szakvélemény kiegészítésére tett részletes iránymutatását követően a per tárgyát képező apport 2004. december 8-án fennállt apportáláskori forgalmi értékét 3.000.000 forintban elfogadhatónak találta. Az OEP beadványában írtakra is figyelemmel megállapította, hogy a füldegő forgalomképes lett volna az árával és mind a számviteli törvény szerinti 5 éves, mind a szabadalmi védettség szerinti 10 éves időszak alatt ezen apportérték kitermelhető lett volna a felek részéről, amennyiben az értékesítést rendben végezték volna és nem számolják föl a tevékenységet. Az apportérték 2.300-2.500 pár füldegő értékesítéséből megtérült volna.

A felperes a megismételt eljárásban kiemelte, hogy a termék nem rendelkezett hivatalos és szabályszerű CE minősítéssel, ha az a csomagoláson szerepelt is, jogtalan volt. CE jelölés hiányában a termék nem volt forgalomba hozható, a forgalombahozatal szabálytalanul történt. Nem vitatta, hogy 4.500 pár füldegő elkészült. Egyebek mellett előadta, hogy összességében a drágább dobozú

termék bekerülési költsége 482,37 forintba jön ki, az árás páronként 1.000 - 1.100 forint közé volt tehető, évi kb. 2.500 pár fűdugót kellett volna a felmerülő költségeket figyelembe véve eladni a nullszaldós működéshez. Változatlanul hivatkozott a által készített szakvéleményben írtakra.

A 61. sorszám alatt előterjesztett kiegészítő szakvélemény megállapításait nem fogadta el, mivel azok nem alátámasztottak. A szakvélemény ismételt kiegészítését indítványozta a tekintetben, hogy mennyi volt a társaság folyamatos működési költsége, hogyan befolyásolta az apport értékét a két formavédelmi mintaoltalom megléte, mennyi volt az apport értéke az apportáláskor, mivel nem elég, hogy azt a szakértő csak elfogadhatónak tartotta. Kérte a szakértő meghallgatását, végső soron új, iparjogvédelemben jártas szakértő perbevonását, mivel a kirendelt szakértő a folyamatosan jelentkező költségeket figyelmen kívül hagyta, csak a termék-előállítás költségeivel számolt, nem értékelte az apportáláskor létező két formavédelmi minta értékcsökkentő hatását, a megtérülési időből már csak 7 év volt hátra, az elsőfokú bíróság a szakértő munkáját szűkre szabott keretek közé szorította.

Indítványt tett a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatal megkeresésére is a formatervezési mintaoltalmak és a használati mintaoltalom háttéranyagának beszerzése érdekében, mivel a szakértő össze tudja hasonlítani az előállítható termékek azonosságát. Ezzel kívánja igazolni a kizárólagos forgalmazás lehetőségének hiányát.

Az alperes a szakértői bizonyítás során hangsúlyozta, hogy külön kell választani az általa apportált használati mintaoltalom és a mintaoltalom felhasználásával készült komfort fűdugó forgalmi értékét, nem fűdugó készletet, hanem mintaoltalmat apportált. A komfort fűdugóra vonatkozó, általa apportált használati mintaoltalom semmilyen összefüggésben nincs a formatervezési mintaoltalmi okirat szerinti védő fűdugóval, valamint akusztikus fűdugóval, ez utóbbiak használhatósági célja, megvalósítása egész más, de az apportáláskor nem is rendelkezett még egyik formatervezési mintaoltalommal sem. A formatervezési mintaoltalmak semmilyen forgalmazási akadályt nem jelentettek a felperes által előállított termékek vonatkozásában. A forgalmazási engedély meglétének hiánya az apport értékét nem befolyásolta, nem is vállalt kötelezettséget arra, hogy az apportot forgalombahozatali engedéllyel szolgáltatja. Ilyen jellegű termék forgalmazásához engedélyre az Európai Unióhoz csatlakozást követően nem is volt szükség, nem gyógyászati segédeszközzel, illetve gyógyhatású készítménnyel van szó, OEP támogatás igénybevétele nem állt szándékukban.. A termék CE engedéllyel rendelkező alapanyag felhasználásával készült, az EU-n belül forgalmazható volt, meg is jelent a piacon, páronkénti forgalmi értéke a kiskereskedelmi forgalomban 2007-ben 2.420 forint volt. A felperes becsatolt könyvelési anyaga alátámasztja azon állítását, miszerint ezres tételekben állt rendelkezésre a komfort fűdugó, melynek értékesítését meg is kezdték.

A szakvélemény 61. sorszámú kiegészítését elfogadta, utalva arra, hogy a másodfokú végzés is csupán becslést írt elő az érték meghatározásához. A kiegészítésből megállapíthatóan az apport értéke egy visszafogott kereskedelmi tevékenység mellett is többszörösen megtérült volna az oltalmi időből hátralévő időszak alatt.

Az elsőfokú bíróság a 2018. január 17-én kelt 3.G.40.392/2013/69. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az alperesnek 150.000 forint perköltség, az államnak 280.000 forint eljárási illeték megfizetésére. Az ítélet indokolásában a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (Gt.) 12. § (4) bekezdésének idézését követően rögzítette, hogy az apport szolgáltatásával összefüggésben az alperes kártérítési felelőssége a felperes felé csak akkor van, ha az apportot alapító tagként túlértékelte. Az apport forgalmi értékének vizsgálata során, a Fővárosi Ítéltábla forgalmi érték becsléssel való meghatározására vonatkozó iránymutatására tekintettel a következőket állapította meg.

.... szakértő szakvéleménye többszöri kiegészítést követően aggálytalanná vált, mivel a szakértő

azon álláspontját, hogy az alperes által szolgáltatott apport felperes alapításának időpontjában 3.000.000 forint értékű volt, számításaival is alátámasztotta. Az apport felhasználásával elérhető bevétel nagyságának becslése során a szakértő a per során kétséget kizáróan megállapított tényeket vette alapul, így azt, hogy az alperes által szolgáltatott apport felhasználásával a felperes a komfort füldegők, mint termékek gyártását az Bt. közreműködésével megkezdte. A felperes által csatolt gyártási szerződés igazolta az ezzel felmerült költségek nagyságát is és a felek nyilatkozataiból, valamint felperes korábbi leltározásra vonatkozó összesítő adataiból azt is meg lehetett állapítani, hogy az elkészített fröccsöntő szerszám segítségével ténylegesen 4500 darab komfort füldegő elkészült. Kétséget kizáróan megállapítható volt továbbá, hogy a füldegők forgalmazását a felperes megkezdte, a szakértő megállapításainak megfelelően kezdetleges, házilag módszerrel, hiszen felperes közvetlenül maga értékesített akár egy-két pár füldegőt is magánszemélyek részére készpénzért. Az értékesítés várható volumenére és így az elérhető bevételre, haszon nagyságára ezekből az adatokból egyértelműen vissza lehetett következtetni és a szakértő támaszkodhatott összehasonlító adatként az Országos Egészségbiztosítási Pénztár adatszolgáltatásában foglaltakra is. Rámutatott, hogy a várható bevétel nagyságának becslése során nem kellett figyelemmel lenni a már legyártott termékekhez kapcsolódó úgynevezett CE minősítés esetleges hiányára, hiszen ez a minősítés nem magához az apporthoz kapcsolódik, hanem az apport felhasználásával legyártott termékekhez. A CE minősítés beszerzésére felperesnek is lehetősége lett volna, az apport szolgáltatásakor semmiféle engedély beszerzése nem volt alperestől elvárta. Ezt felperes is megerősítette. Így felperes esetleges utólagos, a gyártási vagy forgalmazási tevékenység során elkövetett mulasztása az apport szolgáltatáskori értékét nem befolyásolhatta, hasonlóan a felperes által hivatkozott formatervezési és lajstrom számú mintaoltalmakhoz is. Az alperes 2003. december 23-án védőfüldegő és akusztikus füldegő megnevezésű formatervezési mintaoltalom megadása érdekében ugyan bejelentéssel élt a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz, de ez önmagában még nem biztosítja a mintaoltalmat. A mintaoltalomból eredő jogok csak az oltalom megadásától kezdve érvényesíthetőek, a mintaoltalom a bejelentés napjára visszaható hatállyal keletkezik. A keresetlevélhez mellékelte magánszakvéleményben szereplő adatokból egyértelműen kitűnik, hogy az alperes a formatervezési mintaoltalmakat csak az apport szolgáltatását követően, hónapokkal később kapta meg. Így a formatervezési mintaoltalmaknak a perbeli használati mintaoltalom apportálásakor forgalmi értékére befolyásoló hatása nem lehetett, hiszen alperes ezekkel a „mintaoltalmakkal” az apportálás időpontjában még nem rendelkezett.

Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes az általa szolgáltatott apport forgalmi értékét az elsőfokú bíróság a másik alapító taggal közösen a valóságnak megfelelően jelölte meg 3.000.000 forintban, ezért a Gt. 12. § (4) bekezdése alapján felperes irányába helyállni nem tartozik. A felperes szakvélemény kiegészítésére és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala megkeresésére irányuló bizonyítási indítványát mellőzte, mivel a szakvélemény aggálytalanra és megalapozottá vált. Nem volt jelentősége, hogy a perbeli használati mintaoltalom és az alperes által utóbb megszerzett formatervezési mintaoltalmak azonos vagy különböző termékekre vonatkoztak-e, hiszen a formatervezési mintaoltalmak az apportálás szempontjából utólagosak, tehát figyelembe nem vehetőek.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett. Elsődlegesen az ítélet keresete szerinti megváltoztatását, alperes per költségeiben marasztalását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló adatokat tévesen értékelve, a vonatkozó jogszabályokat figyelmen kívül hagyva iratellenes és jogszabálysértő ítéletet hozott. Figyelmen kívül hagyta az ítélet tábla 14.Gf.40.073/2013. számú végzésében foglaltakat és az apportálás idején már lajstromozás alatt álló formavédelmi mintaoltalmak értékcsökkentő hatását. Mivel a formavédelmi oltalmak jogosultja - alperes - is a szinte azonos, de legalábbis nagyon

hasonló termékek gyártására és forgalmazására jogosult lett volna, az azonos vevőkört így több piaci szereplő szolgáltatta volna ki. Az apportérték 3.000.000 forintban került meghatározásra, és ha két további hasonló termék kerül ugyanarra a szűk piacra, úgy az elérhető haszon harmadolódik, így az apport értéke is, amely valójában 1.000.000 forint.

Sérelmezte, annak ellenére, hogy kifogásolta, hogy a szakértő semmiféle promóciós vagy reklámköltséggel nem számolt, hiszen egy egészségügyi terméknel ez az árképzés egyik fontos eleme, az elsőfokú bíróság utasítására a szakértő ezeket teljesen figyelmen kívül hagyta. Sérelmezte továbbá, hogy bár felajánlásra került a teljes könyvelési iratanyag, hogy azt a szakértő áttekintse, a szakértő úgy foglalt állást a keletkező haszon kérdésében, hogy felajánlása és hivatkozása ellenére pl. a működési költségeket, az ügyvezetők szükségképpen díjazását nem vette figyelembe. Az elsőfokú bíróság mellőzte azon felperesi és szakértői hivatkozás figyelembevételét is, hogy CE jelölés hiányában a termék nem volt forgalomba hozható. Ezt a ténytet és a minősítés kapcsáni költségeket nem vehette figyelembe a szakértő az elsőfokú bíróság utasítására, pedig kellőképpen kifejtette e körben álláspontját. Kifogásolta a bizonyítási indítványai mellőzését is azzal, hogy ennek eredményeként az elsőfokú bíróság iratellenes szakvélemény alapján iratellenes és egyben jogszabálysértő döntést hozott.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását, felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletábla előírásainak megfelelően folytatta le az elsőfokú eljárást és a bizonyítást. Az ítéletábla végzése nem tartalmaz olyan előírást, mely szerint figyelembe kellett volna venni az apportálás idején lajstromozás alatt álló formatervezési mintaoltalmak értékcsökkentő hatását, de ilyen hatásuk nem is lehetett. A felperes a kártérítés megállapításához szükséges vagyoni értékvesztést egyébként is csak feltételezésre alapította. A felperes a gyártás és értékesítés kapcsán nem szolgáltatott semmilyen ténytet, adatot, információt, számlát arra nézve, hogy milyen promóciós vagy reklámköltség merült fel tényszerűen a működés során, viszont ilyen költsége nem is volt a cégnek. Feltételezés alapján a szakértő nem utasítható szakvélemény elkészítésére. A teljes könyvelési anyag áttekintésének felajánlása nem egyértelmű és határozott bizonyítási indítvány, felperesnek kellett volna saját könyvelését átvizsgálva, azokból az általa fontosnak tartott tételeket „kiemelve” hivatkoznia arra, hogy milyen tételeket és milyen szempontból tart fontosnak a szakvélemény kialakítása során. A felperes ezt nem tette meg.

Hangsúlyozta, hogy a használati mintaoltalom vonatkozásában a CE minősítés nem értelmezhető, a termékre nézve viszont nem neki, hanem éppen felperesnek kellett volna megszereznie a CE jelölést, tehát a felperes a saját mulasztására alapít kártérítési igénytet. Megjegyezte, hogy az Európai Unióhoz történt csatlakozás után semmilyen forgalmazási engedélyre nem volt szükség, csak a termék alapanyagának bevizsgáltatására, az a mindenkori gyártót terhelte.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A felperes alapításakor hatályban volt, a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (Gt.) 12. § (4) bekezdése szerint a nem pénzbeli hozzájárulást szolgáltató tag a hozzájárulás szolgáltatásától számított öt éven át helytállni tartozott a gazdasági társaságnak azért, hogy a társasági szerződésben megjelölt érték nem haladta meg a nem pénzbeli hozzájárulásnak a szolgáltatás idején fennálló értékét.

Nem vitásan az alperes felperes alapításakor, felperes rendelkezésére bocsátott vagyoni hozzájárulása vagyoni értékkel rendelkező, forgalomképes használati mintaoltalom, és mint ilyen apportálható volt.

Az elsőfokú bíróság a Gt. idézett szabályát helyesen értelmezte, amikor arra az álláspontra

helyezkedett, hogy az alperes felperes felé helytállási kötelezettséggel csakis az apport alapításkori túlértékelése esetén tartozik, ezért helytállóan tette szakértői vizsgálat tárgyává az apport felperes alapításának 2004. december 8-i időpontjában fennállt forgalmi értékének megállapítását.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a szakértői bizonyítást a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.073/2013/4. számú végzésében a megismételt eljárásra adott iránymutatásnak megfelelően folytatta le, és a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint is a többszöri kiegészítést követően aggálytalanná vált szakvéleményt helytállóan fogadta el ítélezése alapjául. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok, jelen eljárásban még alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelése során a kiegészített, számítással alátámasztott szakvéleményt, a bizonyítási eljárás során felmerült egyéb bizonyítékokat, a felek előadásait okszerűen, ellentmondásmentesen mérlegelte, értékelte, ennek eredményeként a kereset elbírálása szempontjából szükséges tényállást helyesen állapította meg, és abból minden tekintetben helytálló jogi következtetésre jutott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kifejtett indokaival egyetértett, azokat nem kívánja minden tekintetben megismételni, a fellebbezésben írtakra figyelemmel csak az alábbiakra mutat rá.

Az elsőfokú bíróság egyértelműen rögzítette, hogy az apportálás időpontjában az alperes által a Szabadalmi Hivatalhoz csupán bejelentett, de szabadalmi oltalmat még nem kapott védőfüldugó és akusztikus füldugó megnevezésű formatervezési mintaoltalmak az apportált mintaoltalom apportáláskori forgalmi értékére hatással nem lehetettek, ezért a felperes megalapozatlanul érvelt a fellebbezésében is a formavédelmi mintaoltalmak értékcsökkentő hatása vizsgálatának szükségességével.

Az értékcsökkentő hatás vizsgálatának mellőzését indokolja továbbá az is, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban nem tett konkrét tényelőadást arra, hogy az alperes a formatervezési mintaoltalommal védett, perbelitől eltérő, más használhatósági céllal rendelkező füldugók gyártásával, forgalmazásával az apport felhasználásával előállítható füldugók értékesítésének lehetőségét miként, milyen mértékben befolyásolta negatívan, fellebbezésében is csupán feltételezést fogalmaz meg e tekintetben. A feltételezésen alapuló, az elérhető haszon vélt harmadolódására tett felperesi - egyébiránt a Pp. 235. § (1) bekezdésének korlátjába ütköző - nyilatkozat nem minősül olyan tényelőadásnak, amely az állított értékcsökkentő hatás szakértői vizsgálata alapjául szolgálhatna.

Ezen indok mentén, határozott tényállítás hiányában az elsőfokú bíróság helytállóan rendelte mellőzni a szakvélemény elkészítése során a feltételezésre alapított reklámköltségeket is.

A Pp. 181. § (1) bekezdése értelmében a bíróságnak a szakértővel mindazokat az adatokat közölnie kell, amelyekre feladatának teljesítése végett szüksége van. A Pp. 141. § (2) bekezdése szerint a fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetőleg előterjeszteni.

Ezen rendelkezésekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezési ellenkérelmében előadottakat osztotta, miszerint a felperesnek konkrétan meg kellett volna jelölnie a könyvelési anyagából azokat az adatokat, okiratokat, amelyek figyelembe vételét kéri a füldugó gyártása és értékesítése kapcsán figyelembe veendő költségek meghatározásához. A könyvelési anyag benyújtása, annak szakértőnek esetleges továbbítása ugyanis nem elégíti ki a Pp. 181. § (1) bekezdésében írt követelményt. A Kúria is úgy foglalt állást a BH2006. 161. számon közzétett eseti döntésében, hogy a bíróságnak kell közölnie mindazokat az adatokat a szakértővel, amelyek szakvéleménye előterjesztéséhez szükségesek, ezt nem pótolja a per teljes iratanyagának szakértő részére történő megküldése. Jelen esetben ez azt jelenti, hogy önmagában a fellebbezésben

hivatkozott teljes könyvelési anyag becsatolása nem mentesítette a felperest a tényelőadási kötelezettsége alól, ezért annak hiányában megalapozatlanul sérelmezi a fellebbezésben megjelölt működési költségek figyelmen kívül hagyását.

Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a felperes a részére 2017. december 6-án 67. sorszámú végzéssel megküldött, 66. sorszám alatt benyújtott szakértői számítást annak ellenére nem tette vitássá, hogy az elsőfokú bíróság 10 nap határidővel azzal a figyelmeztetéssel hívta fel a felperest nyilatkozattételre, hogy nyilatkozata hiányában úgy tekinti, hogy a számításban foglaltakat nem vitatja.

A Fővárosi Ítéltábla továbbá osztotta az elsőfokú bíróság felperes szakvélemény további kiegészítésére, további bizonyítás folytatására tett indítványainak mellőzése körében elfoglalt álláspontját, ebből következően az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján helytállóan mellőzte a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen bizonyítást.

Mivel az ítélet megváltoztatásának, hatályon kívül helyezésének eljárásjogi feltételei nem álltak fenn, a Fővárosi Ítéltábla a fent kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla az illetékfeljegyzési joggal rendelkező pervesztes felperes fellebbezési illeték megfizetésére kötelezését az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 51. § (1) bekezdése alapján mellőzte, mivel az elsőfokú bíróság korábbi (2012. október 17-én kelt 3.G.40.007/2010/57. számú ítélet) határozatának Pp. 252. § (2) bekezdése alapján történt hatályon kívül helyezése folytán megismételt eljárásban a fel mentesül a fellebbezési illeték ismételt megfizetése alól.

, 2018. szeptember 12.

Dr. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s. k.

előadó bíró

Dr. Molnár József s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
bírósági ügyintéző